

Arrest

nr. 143 757 van 21 april 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 8 januari 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 december 2013 waarbij hen een inreisverbod wordt opgelegd (bijlagen 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MEULEMANS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker en verzoekster dienden respectievelijk op 9 september 2011 en op 22 november 2011 een asielaanvraag in.

1.2. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) nam op 19 februari 2013 ten aanzien van beide verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers stelden tegen deze beslissingen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij arrest nr. 105 504 van 20 juni 2013 weigerde ook de Raad verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 28 juni 2013 ten aanzien van beide verzoekers een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Bij aangetekende brieven van 1 juli 2013 werden deze beslissingen aan verzoekers ter kennis gebracht.

1.5. Via een op 11 juli 2013 gedateerd schrijven dienden verzoekers een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 6 december 2013 de beslissing om verzoekers' aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd onontvankelijk te verklaren.

1.7. Op 6 december 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tevens de beslissingen om verzoekers een inreisverbod van drie jaar op te leggen.

De beslissing tot het opleggen van een inreisverbod, die verzoeker op 12 december 2013 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"Aan de heer :

Naam, voornaam: [M.A.]

[...]

nationaliteit: Pakistan

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Aan de betrokkene werd een bevel om het grondgebied te verlaten betekend op 03.07.2013.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o In uitvoering van artikel 74/11 §1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod 3 jaar omdat:

o 2° Niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan: betrokkene gaf geen gevolg aan het bevel van 28.06.2013, hem betekend op 03.07.2013.

Betrokkene heeft, na het betekenen van dit bevel, nog geen stappen ondernomen om het grondgebied van België, en het Schengengrondgebied, vrijwillig te verlaten. Daarenboven heeft hij een aanvraag 9bis ingediend op 11.07.2013."

Dit is de eerste bestreden beslissing.

De beslissing tot het opleggen van een inreisverbod, die verzoekster op 12 december 2013 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"Aan mevrouw :

Naam, voornaam: [A.N.]

[...]

nationaliteit: Pakistan

+ minderjarig kind [A.S.]

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeben.

Aan de betrokkene werd een bevel om het grondgebied te verlaten betekend op 03.07.2013.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o In uitvoering van artikel 74/11 §1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod 3 jaar omdat:

o 2° Niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan: betrokkene gaf geen gevolg aan het bevel van 28.06.2013, haar betekend op 03.07.2013.

Betrokkene heeft, na het betekenen van dit bevel, nog geen stappen ondernomen om het grondgebied van België, en het Schengengrondgebied, vrijwillig te verlaten. Daarenboven heeft zij een aanvraag 9bis ingediend op 11.07.2013.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekers te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Zij verschaffen de volgende toelichting:

“Nu er tegen de beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing werd ingediend, moet het inreisverbod vernietigd worden.

Verzoekers wonen reeds 2 jaar en 4 maanden onafgebroken in België, ze hebben hier hun leven opgebouwd en hun dochter, [S.A.] is hier in België geboren en gaat weldra naar school in Sint-Jans-Molenbeek. Mevrouw [A.] spreekt Engels en volgt ondertussen Franse les bij het OCMW van Sint-Jans-Molenbeek. (stuk 3) Uit hierbovenstaande is het duidelijk dat hun hele leven zich afspeelt in België.

Evenmin mag men uit het oog verliezen dat zowel meneer als mevrouw [A.] de banden met hun respectievelijke families volledig verbroken hebben. Het feit dat meneer [A.] een, weliswaar bekeerde, sjiit is, is voldoende voor beide families om verzoekers niet meer te aanzien als familie.

Daarenboven maakt het opleggen van een inreisverbod aan verzoekers, een schending uit van artikel 3 EVRM. Meneer [A.] vreest namelijk voor vervolging omwille van zijn bekering tot het Sjiisme. Hij vreest dan ook, dat indien hij zou terugkeren naar Pakistan, hij onmenselijke behandelingen en folteringen zal ondergaan door Soennitische moslims, waaronder in het bijzonder leden van zijn schoonfamilie.

Een inreisverbod van drie jaren opleggen is dan ook onredelijk.”

4.2.1. Allereerst moet worden gesteld dat de bestreden beslissingen verzoekers niet verplichten om in hun land van herkomst te verblijven, doch hen slechts het verbod opleggen om gedurende drie jaar in België en de staten die het Schengenacquis te volle toepassen te verblijven. Daarnaast moet worden opgemerkt dat verzoekers hun betoog omtrent de problemen die zij zouden hebben bij een terugkeer naar Pakistan reeds het voorwerp uitmaakten van een doorgedreven onderzoek en de adjunct-commissaris tot de conclusie kwam dat verzoekers relaas inzake zijn bekering tot het sjiïisme geen aanleiding kon geven tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Dit impliceert dat, gelet op artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet, werd geoordeeld dat hij geen reëel risico loopt om in zijn land van herkomst gefolterd te worden of te worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen omwille van zijn voorgehouden bekering. Ook de Raad weigerde verzoekers, bij arrest nr. 105.504 van 20 juni 2013, de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers brachten voorts geen enkel nieuw stuk aan ter staving van hun bewering dat zij in Pakistan het slachtoffer dreigen te worden van handelingen die in strijd zijn met de bepalingen van artikel 3 van het EVRM. Het loutere feit dat verzoekers gedurende de behandelingstermijn van hun asielaanvraag in België konden verblijven waarbij zij zich integreerden en dat zij nu gedurende drie jaar geen toegang meer zullen hebben tot het Rijk is, samen met hun bewering dat zij hun banden met hun familie verbroken hebben, op zichzelf daarnaast onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van een foltering of een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Een schending van artikel 3 van het EVRM wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.2.2. Verzoekers stellen nog dat het gegeven dat zij een beroep instelden tegen de beslissing waarbij hun aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard aanleiding dient te geven tot het besluit dat de in casu bestreden beslissingen dienen te worden vernietigd. Zij laten evenwel na te duiden op basis van welke logica zij tot deze conclusie menen te kunnen komen. Zij gaan ook voorbij aan het feit dat een administratieve beslissing dient te worden geacht in overeenstemming met de wet te zijn genomen zolang ze niet werd vernietigd (RvS 23 oktober 2014, nr. 228.901). De Raad dient daarenboven te benadrukken dat de eventuele nietigverklaring van de beslissing waarbij hun aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard niet automatisch tot gevolg heeft dat de rechtsgeldigheid van de bestreden inreisverboden hierdoor in het gedrang komt. De nietigverklaring van de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard leidt immers niet tot de vaststelling dat verzoekers tot enig verblijf zijn toegelaten of gemachtigd en dat de motieven die aan de basis liggen van het inreisverbod niet langer gelden. De beschouwingen van verzoekers omtrent het beroep dat zij instelden tegen de beslissing waarbij hun aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard zijn bijgevolg niet dienstig.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

5. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend vijftien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

mevr. I. VERLOOY,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

G. DE BOECK